

Радионъ Петровичъ Умниковъ.

(1825 – 1881)

Той се родилъ прѣзъ 1825 год. въ габровскитѣ колиби Умници, отдѣто е и прѣкорѣтъ му — Умниковъ. Калибитѣ Умници състоятъ отъ петъ кѣщи, спадать къмъ Раховската община и се намиратъ 7 километра на сѣв.-изтокъ отъ Габрово. Башата на Радиона се наричалъ Пенко и се занимавалъ съ земедѣлие и кираджильцъ. Той се поминалъ, обаче, рано и оставилъ сираци четири момчега и четири момичета. На вдовицата Пенкова се паднала тежката участъ да отхранва — при голѣми мжки и лишения — осемъ дѣца. Всѣко отъ подраствающитѣ момчета вземало съ врѣме участие въ подръжката на сѣмейството, но сиромашията била непрѣодолима. Затова най-голѣмиятъ синъ Петъръ избѣгалъ въ Ромжния, заселилъ се въ Букурещъ, дѣто се занимавалъ съ ханджийство. По-послѣ избѣгалъ въ Русия и вториятъ синъ Тодоръ, установилъ се въ Одеса, прѣселилъ се обаче въ Гърция, дѣто и починалъ. Третиятъ синъ Минчо поель грижитѣ на сѣмейството отгорѣ си, обработвалъ бащи. нитѣ си ниви и се занимавалъ и съ търговийка, като по тоя начинъ се помжчилъ да охрани и въздигне по-малкитѣ сестри и братя. Голѣмитѣ грижи сломили здравето на нещастната майка, и тя наскоро се по минала, Минчо се погрижилъ за по-малкия си братъ Рашко и го пратилъ въ Габрово на училище — килийно — при учителката Колевица Голзата, при която Рашко, по-послѣшниятъ Радионъ, добилъ, тѣй да се каже